

Lijepa vaša: Od policijske značke do konobarske pregače - Filipinka Nhez Andamon gradi novi život u Hrvatskoj



13. rujen 2025 19:56



Simpatična 29-godišnja Filipinka Nhez Andamon Robante, koju prijatelji zovu Nes, kako kaže, kao što se skraćeno izgovara "nescafe", podijelila je svoje iskustvo stranog radnika u Hrvatskoj. Nes je završila policijsku akademiju u svojoj domovini, ali životne prilike odvele su je u drugom smjeru. Nakon dugog puta trenutno živi u Zagrebu sa svojim zaručnikom iz Srbije.



Nhez je karijeru započela u policiji

Kako biste opisali mjesto u kojem ste odrasli?

Odrasla sam u Santo Tomasu, Davao del Norte. To je gradić koji djeluje mirno, ali je zapravo pun života. Mjesto je okruženo prekrasnom prirodom: bujnim rižinim poljima, blagim brežuljcima i a u daljini se naziru planine. Najbliži veći grad udaljen je oko sat vremena vožnje, što omogućuje uživanje kako u ruralnom miru tako i u gradskoj vrevi.

Imate li obitelji u domovini?

Da, Imam. Moja obitelj u domovini sastoji se od moje majke i mog 14-godišnjeg brata. Nala se obiteljska struktura nedavno promijenila, jer je moja baka preminula 2023. godine, a moj djed sada živi s mojom tetkom. Iako smo sada rastrčani, i dalje smo usko povezana obitelj i sve ih nosim u svom srcu svaki dan.

Koje su najljepše uspomene iz domovine?

Najdraža sjećanja vežem uz vrijeme provedeno s obitelji, a posebno s bakom i djedom. Oni su me odgajali nakon što su moji roditelji rastali. Iako bi netko mogao reći da sam proizvod razvedenog braka, nikad se nisam osjećala kao da imam rastavljenu obitelj. Uvijek su me okruživali ogromna ljubav i podrška, posebno od mojih baka i djedova. Neki od mojih najdražih trenutaka odvijali su se na našoj farmi. Pomagala sam djedu na rižinim poljima, a zajedno bismo jahali karabaa, vodenog bivolja. To je snažna i nježna životinja koja obitava na Filipinima, slična je kravi, a farmeri je koriste za oranje polja. Ti dani bili su ispunjeni pjevanjem, smijehom i jednostavnom, čistom radošću življenja. Nikad ih neću zaboraviti.



Nhez najviše nedostaju majka i mlađi brat

Što ste studirali ili radili prije dolaska u Hrvatsku?

Završila sam studij kriminalistike i policijski fakultet na Filipinima, što me dovelo do karijere u provedbi zakona. Međutim, odlučila sam potražiti novu priliku i krenuti drugačijim putem ovdje u Hrvatskoj. Sada radim u ugostiteljstvu, točnije u slastičarnici u Zagrebu.

Što vas je motiviralo da napustite svoju zemlju?

Odmalena sam sanjala o životu u Europi, ne kao bijegu, već kao potrazi za boljim prilikama i

financijskom stabilnošću. Ponosna sam Filipinka, duboko vezana uz svoju kulturu i ljude, no ekonomska stvarnost ondje često otežava put do financijske sigurnosti. Rad u inozemstvu pružio mi je priliku da pomognem obitelji, ulažem u našu budućnost i ostvarim djevojačke snove, odajući počast svojim korijenima dok hrabro gradim nove.

Zašto ste izabrali baš Hrvatsku, a ne neku drugu zemlju?

Zanimljivo je to što Hrvatsku nisam toliko izabrala ja, koliko je to bio lijepi obrat sudbine. Bliski obiteljski prijatelj, koji je već četiri godine živio i radio u Zagrebu, preporučio me agenciji za posao i time pokrenuo sve. Sada, gledajući unatrag, mogu bez imalo dvojbe reći da, čak i kad bih mogla vratiti vrijeme, ponovno bih izabrala Hrvatsku. To je zemlja u kojoj se moje srce odmah osjetilo kao kod kuće. Zaljubila sam se u njezin šarm, ljude i kulturu. I što je najvažnije, vjerujem da kada slijediš svoje srce i pouzdaješ se u Božji plan, uvijek ćeš se naći na mjestu gdje ti je mjesto. A za mene, to mjesto je Hrvatska.



Da ponovno biram gdje ću živjeti izabrala bi Hrvatsku

Kako ste saznali za posao u Hrvatskoj?

Kao što sam već spomenula za posao sam saznala preko agencije koju mi je preporučio prijatelj. Iako sam ranije imala karijeru u policiji, prijavila sam se za poziciju konobarice. Na sreću, primljena sam zahvaljujući prethodnom iskustvu u ugostiteljstvu. Radila sam u lokalnom kafiću te u McDonald's-u na Filipinima dok sam studirala. Stigla sam u Hrvatsku 15. svibnja 2023. godine i započela s dvogodišnjim ugovorom u kafiću u Primoštenu. Nažalost, objekt je prestao s radom nakon dvije sezone zbog financijskih poteškoća. No, svaki oblak ima srebrni obrub. Upravo sam u Primoštenu upoznala svog partnera, koji je Srbin i također je tamo radio sezonski. Njegova obitelj već šest godina živi u Zagrebu, pa smo nakon sezone, u listopadu prošle godine, odlučili zajedno preseliti i započeti novo poglavlje u Zagrebu.





Nhez sa zaručnikom Aleksom Pivić

Kakvu ste imali sliku o Hrvatskoj prije nego što ste došli?

Prije nego što sam došla ovdje, moja predodžba o Hrvatskoj bila je oblikovana filmovima i TV serijama. Prvi put sam čula za zemlju preko filipinske serije koja je snimana u Dubrovniku, i naravno, preko čuvene Igre prijestolja. Ono što sam vidjela na ekranu, potpuno me oduševilo: prekrasno očuvani stari gradovi, veličanstveni dvorci, a posebno zadržujuće Jadransko more. Izgledalo je poput prave bajke, kao da živim unutar razglednice.



Živjeti u Hrvatskoj je kao da živite unutar razglednice

S kakvim ste se administrativnim i logističkim izazovima susreli prije dolaska?

Glavni izazov nije bio toliko u nekoj administrativnoj prepreci, koliko u samom procesu, a posebno u čekanju odobrenja radne dozvole.

Tko vam je najviše pomogao u organizaciji dolaska?

Agencija za posao, Pinoy 385, pružila je izvrsnu podršku u organizaciji našeg dolaska. Po dolasku u Zagreb, organizirali su nam hostel za noćenje budući da je naše konačno odredište bio Primošten. Sljedećeg dana, „bookirali“ su nam autobuse karte od Zagreba do Primoštena, osiguravajući nesmetan prijelaz. Kada smo stigli u Primošten, toplo nas je dočekao direktor tvrtke, koji je osobno organizirao naš prijevoz do smještaja. No, ono što je naš dolazak učinilo posebno lijepim bile su tri filipinske kolegice iz odjela za čistoću koje su već tamo radile. Znajući da ćemo biti umorne od dugog putovanja, pripremile su domaću hranu i postarale se da naši kreveti budu spremni. Taj čin ljubaznosti od naših „kabayan“ učinio je da se odmah osjetimo kao kod kuće i pretvorio stresno seljenje u srdačan doček.



Koji je vaš trenutni posao i koliko dugo ga radite?

Trenutno radim kao šankerica, konobarica i baristica u slastičarnici u Zagrebu. Počela sam raditi 27. kolovoza ove godine.

Kako biste opisali radne uvjete u Hrvatskoj?

Uvjeti rada u Hrvatskoj dosta su različiti ovisno o regiji i industriji. Na primjer, ja sam počela raditi u turističkom gradu na obali gdje se sezona traje od travnja do početka listopada, što znači da zimi gotovo da i nema posla. Nakon što sam se preselila u Zagreb, iskusila sam stabilnije okruženje s poslom koji traje cijele godine. Pronaći posao u Hrvatskoj, pogotovo u ugostiteljstvu ili turizmu, nije teško. Međutim, pravi izazov za strance je administrativni proces. Čekanje na radnu dozvolu može biti dugo i neizvjesno. Još je teže što, nakon mjeseci čekanja, postoji mogućnost da ti zahtjev ipak odbiju. Ta neizvjesnost dodaje velik stres onome što bi inače bio prilično jednostavan proces traženja posla.

Koliko se vaš posao ovdje razlikuje od onoga što ste radili kod kuće?

Moja karijera je zaista krenula potpuno drugačijim smjerom. Na Filipinima sam radila kao policajka. Ovdje u Hrvatskoj radim kao konobarica, šankerica i baristica. Iako se ove dvije oblasti mogu činiti potpuno različitim, obje su me naučile važnosti služenja drugima, bilo da je riječ o osiguravanju njihove sigurnosti ili o tome da im ulepšam dan uz dobru kavu i osmijeh. Ova promjena mi je omogućila da rastem na neočekivane načine, učeci nove vještine i upoznavajući ljude iz cijelog svijeta. To me lijepe podjettio da nas svako iskustvo oblikuje, a ponekad su najispunjenija putovanja upravo ona koja nikad nismo ni očekivali.

Jeste li zadovoljni plaćem i radnim vremenom?

Na prijašnjem poslu na obali, osnovna plaća bila je prilično niska, otprilike 570 eura mjesečno. Iako su besplatan smještaj i jedinstvena pogodnost plaćanja tijekom cijele zime, čak i kada nije bilo posla pružali osjećaj sigurnosti, ukupna financijska naknada ipak je bila ispod očekivanja s obzirom na uloženi trud. Danas, na sadašnjem radnom mjestu u Zagrebu, vrlo sam zadovoljna. Ne samo da su moja plaća i radno vrijeme puno pravedniji i više vrednuju moj rad, već se osjećam i nevjerojatno sretnom što imam poslodavce koji su iznimno ljubazni i vrlo suosjećajni. Oni ne zapošljavaju samo osobe; oni ih stvarno cijene i poštuju.

S kakvim ste se problemima susreli na radnom mjestu?

Kao i u svakom poslu, bilo je izazova s kojima sam se trebala nositi. U mojoj prijašnjoj

sezonskoj ulozi, najteži aspekti su su ovi radni sati bez susednih dana tijekom sezone, nažalost, bez primanja odgovarajuće plaće za prekovremeni rad. Međutim, na sadašnjem radnom mjestu vrlo sam sretna. Do sada nisam imala značajnijih problema ni sa šefom, ni s kolegama, ni s posjetiteljima slastičarnice. Svi su vrlo gostoljubivi i puni podrške. Također, ulažem u sebe učeći hrvatski jezik, nadajući se da će mi to pomoći da bolje komuniciram sa svima i postanem bolji radnik.

Kako se snalazite s razlikama u radnom okruženju između Filipina i Hrvatske?

Prilagodba radu u Hrvatskoj bila mi je glatka jer sam kroz iskustvo u provedbi zakona naučila otpornost i fleksibilnost. Posebno cijelim osjećaj jednakosti. Svi jednako dijelimo posao, bez obzira na spol, što jača timski duh i poštovanje. Kao imigrantica naučila sam biti strpljiva u administrativnim procesima, a sve to me učinilo prilagodljivijom, samopouzdanijom i zahvalnijom za priliku rada u Hrvatskoj.

Odje sada živite i kako ste pronašli smještaj?

Trenutno živim u zagrebačkom kvartu Gornja Dubrava sa svojim zaručnikom i njegovim ocem. Njegova obitelj, zapravo, već živi u Zagrebu šest godina, što je naše početno preseljenje ovdje učinilo puno lakšim. Naš je cilj pronaći stan koji je bliže našim radnim mjestima kako bismo skratili vrijeme putovanja na posao i poboljšali svakodnevnu rutinu. Također bih dodala da je javni prijevoz u Hrvatskoj vrlo pohvalan, međutim, putovanje od moje sadašnje lokacije do posla oduzima prilično puno vremena.

Kako izgleda vaš tipični dan u Hrvatskoj?

Moj tipičan dan u Hrvatskoj započinje molitvom, što mi pomaže da se usredotočim na dan koji je predlažem. Volim polako započinjati jutro, uživajući u šalici kave na balkonu, osjećajući toplinu sunca i postepeno se pripremajući za posao. Ako stignem, uključim i kratku tjeležbu.

Nakon posla, obično idem ravno kući ili ponekad svratim u crkvu na kratko vrijeme tih molitve. Nedjelje su mi posebno važne; ako ne radim, moj zaručnik i ja idemo na svetu misu.



Koliko ste se uspjeli prilagoditi jeziku i kulturi?

Moja prilagodba započela je i prije nego što sam napustila Filipine. Čim sam dobila ponudu za posao počela sam učiti osnove hrvatskog jezika koristeći online resurse i YouTube. Iznimno sam sretna što sam se kasnije mogla formalno upisati na tečaj hrvatskog jezika uz podršku Jesuitske službe za izbjeglice (JRS), što mi je značajno produbilo razumijevanje i povezanost s kulturom. Iako je bilo izazova prilikom prilagodbe na određene kulturne i tradicijske razlike, i dalje sam duboko zahvalna na toplini i srdačnoj dobrodošlici koju sam doživjela od obitelji mog zaručnika i prekrasnih ljudi koje sam upoznala. Taj osjećaj prihvaćenosti proteže se i na hranu. Apsolutno sam se zaljubila u hrvatsku i balkansku kuhinju. Jela poput punjene paprike, paprikaša, sarme i paštice jednostavno su božanska. Jedino što ponekad nedostaje jest ona ekstremna ljutina koja je uobičajena u azijskoj i filipinskoj kuhinji, a rijetko se nalazi ovdje. No, usprkos tome, bogati okusi i obilni obroci uistinu su učinili Hrvatsku pravim domom.

Kako vas doživljavaju lokalni stanovnici?

Lokalne stanovnike smatram nevjerojatno ljubaznima, gostoljubivima i otvorenoga srca. Bilo mi je drago otkriti mnoge sličnosti između hrvatske i filipinske kulture, posebno kad je riječ o dubokoj važnosti obitelji, vjere i društvenih veza. Taj zajednički sustav vrijednosti učinio mi se kao da sam kod kuće i uvelike mi je pomogao ublažiti osjećaj čežnje za domom. Baš kao i na Filipinima, obitelj je ovdje kamen temeljac života. Hrvati prednost daju i cijene svoje voljene iznad svega, a to je nešto što uistinu poštujem i divim im se.

Filipini su poznati po gostoljubivosti. Kako doživljavate hrvatsku gostoljubivost?

Hrvatska gostoljubivost oduševila me od samog početka toplinom i osjećajem dobrodošlice. Iako se razlikuje od filipinske, manje je bučna, ali jednako iskrena i duboka. Osjetila sam je kroz pomoć kolega, dijeljenje hrane susjeda i osmjeha neznanaca. To je tih velikodušnost i snažan osjećaj zajedništva koji me podjela u vrijednosti s Filipina. Upravo ta autentična dobrota učinila je da Hrvatsku doživljavam kao moj drugi dom.

Imate li prijatelje izvan kruga sunarodnjaka?

Da, sretna sam što sam uspjela stvoriti iskrena prijateljstva izvan kruga svojih filipinskih sunarodnjaka. Kroz tečaj hrvatskog jezika i uključivanje u lokalne aktivnosti upoznala sam predne ljude različitog podrijetla, uključujući prijatelje iz Ukrajine, Indije, Francuske, Kolumbije, i, naravno, lokalne Hrvate.



Proslava filipinskih praznika

Koliko vam je važna vjera u svakodnevnom životu?

Vjera je temelj mog života, a dolaskom u Hrvatsku produbila sam svoj odnos s Bogom. Iako

sam odrasla u religioznoj obitelji na Filipinima, ovdje sam osjetila poziv da se aktivnije uključim u crkvu. Redovito volontiram u Crkvi Bezgrješnog Srca Marijina u Jordanovcu, služeći kao lektor i pjevačica, dok moj zaručnik pomaže kao sakristan. Ovo iskustvo omogućilo nam je ne samo da rastemo u vjeri, nego i da se povežemo sa zajednicom te zajedno produbimo duhovno putovanje. Hrvatska mi je tako postala mjesto gdje mogu aktivno prakticirati vjeru i osjetiti istinsku pripadnost.

Jeste li pronašli zajednicu Filipinaca ovdje i ako jeste što ona za vas znači?

Imala sam blagoslov pronaći toplu zajednicu Filipinaca u Hrvatskoj, ukorijenjenu u vjeri, koja mi daje snagu, utjehu i osjećaj pripadanja. Aktivnost u crkvi otvorila mi je vrata novim iskustvima, od volonterskog rada i hodočašća u RS-a do tečaja hrvatskog jezika koji mi je pomogao u boljoj integraciji. Ta iskustva omogućila su mi i dijeljenje svoje priče, a na svom putu u Hrvatskoj nastavljam s vjerom, ljubavlju i povjerenjem u Božje vodstvo.



Filipinska katolička misija u Zagrebačkoj nadbiskupiji

Jeste li se susreli s predrasudama vezanima uz vašu vjeru ili kulturu?

Ne, sretna sam što mogu reći da nikada nisam naišla na predrasude vezane uz moju vjeru ili kulturu ovdje u Hrvatskoj. Naprotiv, ljudi su puni poštovanja i otvorenosti. Moje iskustvo je bilo izrazito pozitivno i osjećala sam samo prihvaćanje od zajednice, što je moju integraciju u hrvatsko društvo učinilo istinski toplim i ugodnim iskustvom.

Postoji li neka tradicija koju posebno njeđujete i ovdje?

Da, apsolutno. Uspjela sam zadržati prekrasnu tradiciju proslave Božića ovdje u Hrvatskoj, što mi pomaže da se osjećam povezano sa svojim korijenima. Sa sobom sam donijela i drugu dragocjenu filipinsku tradiciju, naše veselo slavljenje rođendana, puno hrane, glazbe i naravno, karaoke-a. Moji hrvatski prijatelji uvijek mi se rado pridruže i predvode je vidjeti kako nas glazba sve povezuje. Ono što je posebno dojmljivo jest kulturna razmjena koju sam doživjela. Dok sam radila u Primoštenu, imala sam dvije kolegice koje prakticiraju islam, pa smo zajedno slavile Ramazan. Čak smo uspješno organizirale proslavu za Eid'l Fitr i pozvale naše poslodavce i hrvatske kolege da nam se pridruže. Bilo je to prekrasno iskustvo međusobnog poštovanja i dijeljenja, koje je istaknulo koliko su svi otvoreni i gostoljubivi.



Proslava Ramazana s kolegicama u Primoštenu

Koji su vam najdraži filipinski blagdani i slavite li ih ovdje?

Moji omiljeni blagdani su Božić i Nova godina, koji se na Filipinima slave mjesecima kroz ukrase, pjesmu, obiteljska okupljanja i topolinu. Sretna sam što ih i u Hrvatskoj mogu slaviti radosno, uz filipinska jela, video pozive s obitelji i dijeljenje običaja s hrvatskim prijateljima. Tako nastaje lijepa mješavina tradicija koja čuva moju baštinu i stvara nove uspomene u novom domu.

Kako se stvarni život u Hrvatskoj uspoređuje s onim što ste očekivali?

Pošto mi je ovo prvi put da radim u inozemstvu, znala sam da će to biti izazov, ali stvarni život u Hrvatskoj bio je duboko poučno iskustvo. Brzo sam shvatila da je izlazak iz zone udobnosti i nagradjući i zahtjevan. Nešto što nisam u potpunosti očekivala bila je fizička intenzivnost sezonskog posla, pogotovo rada pod jetrnim suncem. Bilo je teže nego što sam zamišljala. Ipak, nevjerojatno sam zahvalna našoj agenciji što nas je tako dobro pripremila prije nego što smo stigli.

Što vas je najviše pozitivno iznenadilo?

Najviše me pozitivno iznenadila prekrasna sličnost između hrvatske i filipinske kulture, posebno duboka vrijednost koja se pridaje obitelji. To mi je odmah pružilo osjećaj utjehu. Još jedno divno i neočekivano iznenađenje bilo je otkriće koliko je riža lako dostupna ovdje. Kao Filipinki, riža je ogroman dio naše prehrane i kulture. Često kažemo: "Riža je život" jer nam je glavni izvor energije i sastojak svakog obroka. Pronaći je tako lako u dućanima i vidjeti kako je prihvaćena u lokalnim jelima učinilo je prilagodbu životu u Hrvatskoj mnogo lakdom.

Što vas je najviše razočaralo?

Najviše razočaravajući trenutak mog boravka ovdje bio je susret s rasizmom, i to ne od lokalnih Hrvata, već od pojedinca iz romske zajednice. Na autobusnoj stanici u Sveticama doživjela sam neugodno iskustvo kada me muškarac vrijeđao rasističkim uvredama, nazivao "čakanenom" govoreći da "mamam mrzaka" i da se "uratiu u Nema!" Nistove riječi razarale su i

u prijetnju fizičkim nasiljem. Unatoč šoku, ostala sam smirena i hrabro mu odgovorila da nikome nema pravo govoriti na takav način, bez obzira na podjelo ili boju kože. Naglasila sam da svi koji ovdje žive i rade zaslužuju dostojanstvo i poštovanje. Vidjela da je bio s trudnom suprugom i djetetom, odlučila sam ne eskalirati sukob, ali sam bila odlučna da čuje moju poruku.

Iako je iskustvo bilo bolno i razočaravajuće, ono me dodatno učvrstilo u uvjerenju da se protiv mržnje treba boriti smireno, snagom i načelima a nikada nasiljem.

Vidite li svoju budućnost u Hrvatskoj ili negdje drugdje?

Da, dolista mogu vidjeti svoju budućnost ovdje u Hrvatskoj. Od trenutka kada sam stigla, osjetila sam duboki osjećaj pripadanja, kao da je moje srce znalo da mi je ovo mjesto suđeno. Uz Božju milost i vodstvo, vjerujem da ova zemlja nudi predivne prilike. Ispunjena sam nadom i vjerom da je moje putovanje ovdje dio većeg plana, i radujem se izgradnji prekrasnog života u Hrvatskoj.

Planirate li majku i brata dovesti u Hrvatsku ili im se vratiti?

Da, to je svakako moj dugoročni san. Ako okolnosti dopuštaju, planiram ih dovesti u Hrvatsku kako bi trajno živjeli zajedno. Želim da iskuse prekrasan život koji sam ovdje pronašla, te da se ponovno ujedine kao obitelj.

Koji su vaši najveći snovi i ciljevi?

Moj snovi temelje se na želji da osiguram bolji život obitelji i izgradim budućnost za sebe. Želim pomoći majci da pokrene mali posao, omogućiti bratu kvalitetno obrazovanje i jednog dana otvoriti vlastiti ugostiteljski obrt. Težim stvoriti mjesto gdje ljudi mogu uživati u dobroj hrani i zajedništvu, dok istovremeno gradim stabilan život i obitelj te širim dobrotu i podršku onima kojima je potrebna.

Što mislite da bi Hrvati trebali znati o ljudima iz vaše zemlje?

Osim što smo poznati po gostoljubivosti, mislim da Hrvati trebaju znati da mi Filipinke suočavamo se sa životom s osmijehom, bilo na poslu, u druženjima, pa čak i kad je teško. Iako smo otporne i lako se prilagođavamo drugim kulturama, i pri tome ih jako poštujemo. Vjera nam je jako bitna u životu, i uvijek stavljamo one koje volimo, posebno obitelji, ispred sebe. I naravno, mi Filipinke obožavamo kad imamo vremena. Volimo se družiti uz dobru hranu i pjevati videoke. To nam je omiljeni način da se opustimo, zabavimo i provedemo vrijeme s dragim ljudima.



Filipinke se sa svime suočavaju s osmijehom

Kada gledate Hrvatsku svojim očima, što vidite?

Kad gledam Hrvatsku, vidim zmag. Oblik zemlje na karti podsjeća na veličanstveno stvorenje koje leži duž Jadrana, simbol snage i ponosa. Taj zmag utjelovljuje hrvatski duh - povijest, kulturu, prirodu i vetru u srcima ljudi. Njegova vatra nije razoma, već životna: gostoljubivost, zajedništvo i ljubav prema domovini. Kroz sve kulirne, zmag je postajao snažniji i mudriji. Hrvatska za mene nije samo zemlja, već živa legenda koja čuva svoje ljude, zemlju i baštinu.



Gostovanje na Radio Mariji

I za kraj, što bisteporučili nekome iz vaše zemlje tko razmišlja doći raditi u Hrvatsku?

Svakome iz Filipina koji razmišlja o radu ovdje, iz sveg srca bih preporučila Hrvatsku. Ovdje ima odlična ravnoteža između karijere i privatnog života. Plaće su konkurentne za ovaj dio Europe, ali prave prednosti su ljudi koji su nevjerojatno topli i gostoljubivi te bogata i prekrasna kultura zbog koje se osjećate kao kod kuće.

Autor: Sanja Blažević

Dovoljeno prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.

(Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama)

Fotografije: iz obiteljskog albuma Nhez Andamon Robante

NAČITANJE

SISAK PORTAL

Sisačko-moslavačka županija kao centar gaming industrije



Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje

Od početka godine ponovno plaćanje participacije za lijekove



Besplatna vožnja vlakom, neplaćanje cestarine na autocesti Sisak - Zagreb, oslobođenje od plaćanja rtv pristojbe i električne energije produženo do kraja lipnja iduće godine

SISAK PORTAL

Galdovački most dva tjedna zatvoren za promet

SISAK PORTAL

Dječji vrtić Sisak Stari sudjeluje u projektu „The Tower of Expectations“

SISAK PORTAL

Gospodarenje otpadom Sisak: "Božićna drvca odložite pored kontejnera"



Novo podrihtavanje tla - 3.2 po Richteru

SISAK PORTAL

Gradska blagajna na kraju prvog kvartala u plusu 6.6 milijuna kuna

SISAK PORTAL

Gradska galerija Strieg: Javni razgovori / Nakon potresa #1



Besplatna vožnja vlakom, neplaćanje cestarine na autocesti Sisak - Zagreb, oslobođenje od plaćanja rtv pristojbe i električne energije na snazi do kraja godine

SISAK PORTAL

OŠ Viktorovac i Tehnička škola postaju E-škole



Sisačke odgojiteljice o katastrofalnom stanju u gradskim vrtićima

SISAK
PORTAL

→ Marketing

→ RadioSisak.hr

→ TV Sisak

Radio Sisak d.o.o.
Rimaka ulica 21, 44000 Sisak
OIB: 6181408115
Telefon: 044/522 099
Email: radio.sisak@radiosisk.hr

Glavna urednica:
ha Mušec Poilović
ha.mušec@radiosisk.hr

Voditelj marketinga:
Mario Janušić
marketing@radiosisk.hr

© 2025.Radio Sisak

Politika privatnosti

Politika kolačića

Impressum

f